

МОЕТО УЧИЛИЩЕ



Брой 6, 2013г.



ПРОЕКТ BG051PO001-4.2.05 „Да направим училището
привлекателно за младите хора”
Проектът се осъществява с финансовата подкрепа на
Оперативна програма „Развитие на човешките ресурси”,
съфинансирана от Европейския социален фонд на Европейския съюз



Вестникът се издава от клуб „Млад журналист”

Колкото и да е тъжно в този загадъчен свят, той все пак е прекрасен.

Иван Бунин

ЕДНО НЕЗАБРАВИМО ПЪТУВАНЕ ДО РУМЪНИЯ

Хората си мислят, че добре познават своите съседи и те с нищо не биха могли да ги изненадат. Пътуването ми до Румъния, нашата северна съседка, напълно опроверга това мислене. Видях толкова нови неща, преживях толкова незабравими мигове, затова искам да ги споделя с вас.

Първите ми впечатления са от **Валу Луи Траян**, градче с 15000 жители, много близо до големия черноморски град Констанца. Там се намира основното училище „Вицеадмирал Йоан Мургеску”, с което ние имаме партньорство по международния проект „Коменски”.

Винаги съм си мислела, че посрещането на скъпи гости с хляб и сол е български обичай. Оказа се, че нашите съседи от север също практикуват този ритуал, защото бяхме посрещнати на вратата от две деца с народна носия и погача.

Посрещането на нашите домакини начело с директорката на училището (в червената рокля) и учители. На двора румънските ученици ни очакват със забавни игри.



Въпреки че е събота, училищният двор е пълен с деца, учители, родители. Румънските ни домакини ни подканят да се присъединим и заедно да отпразнуваме 1 юни – Денят на детето. На двора има програма, водена от клоун. Провежда се състезание за най-артистичен танц. Срещу партньор от Румъния застава Пламена от ба клас, която трябва да го „надиграе”.



Пламена е емоционална и интересна, затова публиката ѝ отрежда победа, а ние се забавляваме.

Още от България се познавахме с някои деца, лесно се намерихме, но бързо кръгът се разшири и вече имахме нови приятелства.



Кристина с новия си полски приятел



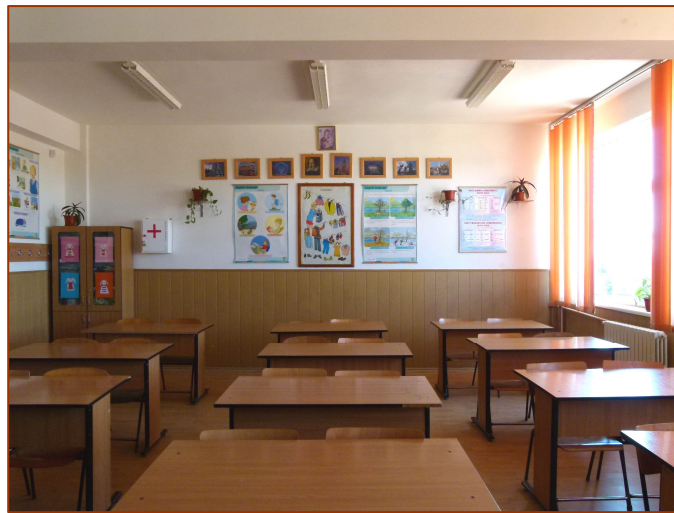
Българските, турските и полските деца

Румънските деца са много възпитани и сърдечни. Въпреки че сградата на училището е само на 6 години, личеше осезателно, че всичко се поддържа много чисто и подредено, като за това основен дял имат самите ученици. Когато другите бяха в час, дежурни ученици излизаха и събираха по двора хвърлени боклуци през междучасието. Направиха ми приятно впечатление зелените алеи в двора на училището, пълни с рози, дървета, храсти. Край тях бяха подредени пейки. Веднага си представих счупените пейки в нашия двор, липсата на дървета и хубави алеи. От моите учители чух, че многото опити да се засади и отгледа растителност в нашето училище, завършват с неуспех, защото от квартала влизат всякакви хора и всичко се изкоренява и чупи. Колко жалко и тъжно е това. Мисля, че е време да се променим и да погледнем на училището като на втори дом за нас, децата.





Част от зеления двор на училището



Стаите са подредени и уютни



Тези икони са нарисувани върху стъкло от румънските ученици и украсяват входа, през който влизат учителите. По-късно домакините организираха арт работилница за всички деца и ние се научихме да изработваме много красиви неща, включително и икони.



Още при първото ни посещение в училището на Валу Луи Траян всички се представихме с празнична програма, която бяхме подготвили. Разбира се, първи бяха домакините. Програмата им беше доста разнообразна и ние станахме свидетели на талантливите изяви на румънските деца.





Ние също се представихме достойно. Под съпровод на кавал в изпълнение на г-н Чобанов ние изяхме народната песен „Калино Радо”. Георги и Пламена от ба клас сами подготвиха хореографията на своя танц и предизвикаха заслужени похвали.



Десислава, Габриела и Илиян от 5 клас представиха своите поетични предложения за химн на Проект „Коменски” на английски език



Мария и Веселина от 7 клас в „Семеен спор”



Кристина от 6 клас отново показва своя талант на певица



Георги, Илиян, Самуил и Екатерина разиграха смешната си история „В кафенето”



Представителна изява на полските ученици – драматизация по народна приказка



Момичетата от Турция се представиха с индивидуални изпълнения и сценка



Размяна на традиционните подаръци между координаторите на проекта. Макбуле Айдън и Стоянка Стаева



Екатерина има рожден ден и черти с бонбони



Раздаване на сертификатите за участие в международния проект „Коменски” от Елена Преда – директор на училището



Снимка на всички участници пред училището



Срещата с енергичния кмет на гр.Валу Луи Траян беше не по-малко вълнуваща. Той разказа за успехите и трудностите в управлението на града. Силно впечатление направи грижата и вниманието, които отделя на училището, което е изградено по време на неговия мандат.



Констанца е най-големият пристанищен град на Черно море. Пристанището му е четвърто по големина в Европа след Ротердам, Антверпен и Марсилия и е доста по-голямо от Бургаското и от Варненското, взети заедно. В град Констанца посетихме Аквапарк „Дино”, съвместен проект на България и Румъния. На огромно пространство до езерото Сютгьол са разположени прекрасни зелени алеи с кътчета за игра на деца, зоопарк с птици, гризачи, животни. Има алея на динозаврите (макети), атракция за всички посетители.



Пламена, Габи, Деси, Мария и Кристина



Зелено и красиво



Кристина пред дельфинариума



Посещението в Делфинариума ми достави истинско удоволствие. Да бъда толкова близо до тези мили и умни морски обитатели, които правеха уникални номера, беше вълнуващо. Всички им ръкопляскахме от сърце за старанието.

Онова, което ще остане уникално и неповторимо в моите спомени, е разходката по **ДЕЛТАТА** на река Дунав. Стигнахме до град Тулча и оттам с лодки тръгнахме по средния ръкав на реката. Тук ще си послужи с езика на географията, за да обясня този природен феномен. Дунавската делта е блатиста и осеяна с гъста мрежа от ръкави на реката и езера. В началото делтата се разделя на два основни ръкава - Килийски и Тулченски. Килийският ръкав протича през Одеска област (Украйна). Тулченският (Румъния) от своя страна се разделя също на два ръкава - Георгиевски и Сулински, които се вливат поотделно в Черно море.



Един от най-красивите природни резервати в Европа се намира съвсем близо до нас - на делтата на река Дунав. Наричат го царството на изчезващите есетрови риби, на застрашените пеликани и на още много безценни видове. Есетровите риби са едни от най-древните видове в Дунава. Казват за тези риби, че са "живи изкопаеми", защото видът им е почти връстник на динозаврите. Ценни са заради хайвера си и години наред са били унищожавани с неконтролиран улов. Румънският биолог Григоре Антипа е преброил в "този рай на птиците и рибите" 91 вида риби. По-късно се установява, че са 110 вида риби, от които 36 уникални.

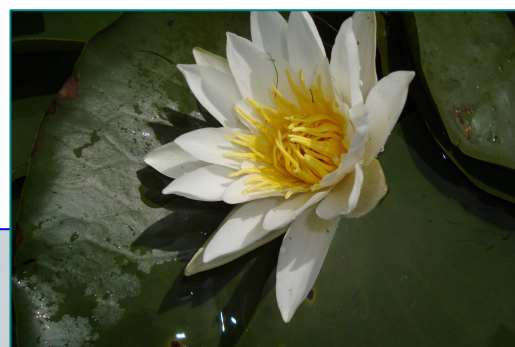
Делтата е раят на пернатия дивеч. Никъде другаде няма 250 вида птици. От тях 180 са европейски, а 70 вида идват от Африка и Азия, по - точно от Египет, Судан, Иран и Индия. Оттук минава 45 паралел с.ш., което е точно половината от разстоянието между Северния

полюс и Екватора. Това е естествена среда за гнездене на птиците, база за почивка на други.



Имахме удоволствието да плуваме с лодки два часа по величествената река Дунав. Видяхме царството на пеликаните, защитения вид корморан, както и защитената водна лилия. Беше изумително да гледаш тази водна красавица толкова близко, да благоговеееш пред нейното съвършенство и изящество.

Нашият екип е готов за необикновената разходка



Какво е делтата?

Прекрасно творение, тържествен финал на Дунава преди неговия край.

Това може да се каже за делтата, но да се опише е много трудно.

Шведският писател Пер Олаф Екстрьом, голям познавач на делтата, пише за нея: "Да се опише е невъзможно. Идете и я вижте със свои очи. Съставете си собствена представа. Това е единственият изход".

Ние вече бяхме там и се чувстваме по-богати.

Посетихме природния музей в **гр. Тулча**, където е показана част от флората и фауната на района, бита на местните хора. От гр. Тулча са книжовникът Васил Икономов, актрисата Надежда Костова, художникът Рафаил Матеев, на когото повечето творби са в националната художествена галерия в Букурещ, като на румънски художник. Тук са преподавали Васил Друмев и Сава Доброплодни, Кръстьо Мирски през 1876 г. е отворил първата българска книжарница и тук е роден Стефан Караджа. Днес за нашенците в старо време там "говори" запазената църква "Св. Георги", но пък няма никакъв писмен знак, по който да се открие.



Сцени от бита на тулчани



**Десислава и Делян,
новата приятелка от Турция**



**Деси и Габи заедно с Таня Иванова,
Валентина Стоянова,
Стоянка Стаева, Величка Христова**

ЩАСТЛИВИ МИГОВЕ



Редакционен екип: Дочка Добрева, Кристина Толева и Самуил Георгиев